

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 243-1915)

Originalt emne

Foreninger

Grundejerforeninger

Uddrag fra byrådsmødet den 23. september 1915 - side 7

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 243-1915)

Fra Aarhus Grundejerforening forelaa en til Foreningen fremsendt Besværing fra Beboere og Husejere i Kvarteret omkring Aarhus Oliefabrik over Rystelser fra Fabrikken.

Formanden forelagde Andragendet, hvori det var anført, at Rystelserne fra Fabrikken til Tider var saa stærke, at Husene stod i Fare for at styrte sammen. Fra Fabrikken forelaa en Erklæring, hvori det blev gjort gældende, at man havde gjort alt muligt for at forhindre Ulemperne, og at Klagen var i høj Grad overdrevet. Det, der klagedes over, var nærmest Stød fra Presseerne, og Fabrikken indrømmede, at saadanne Stød kunde fremkomme for Tiden, fordi Presseerne for en Del blev betjent af uøvede Arbejdere, men efter Fabrikkens Erfaring medførte Stødene langt fra de Ulemper, som blev gjort gældende i Klagen. Taleren havde ikke ment at kunne gøre andet ved Sagen end at indhente Fabrikkens Erklæring. Selv om der var Ulemper til Stede, havde Byraadet ikke Retsmidler til deres Afværgelse. Det blev nærmest de paagældende Grundejeres Sag at anlægge Sag mod Fabrikken til Erstatning. Maaske kunde Byraadet dog iværksætte en Undersøgelse og mulig indlede en Forhandling om Sagen.

Mikael Johansen vidste meget vel, at Grundejerne kunde gaa til Retten, men det var jo en kostbar Vej for Smaafolk at gaa, og Grundejerforeningen havde derfor, og fordi den ikke vilde være med til at lægge Næringslivet Hindringer i Vejen, sendt Klagen til Byraadet som

det rette Forum. Fabrikken vilde sikkert gøre, hvad den kunde for at afhjælpe Ulemperne, men det syntes at blive mere og mere nødvendigt, eftersom Brugen af Motorer blev mere almindelig, at henvise Fabrikkerne til et særligt Fabrikskvarter. I København havde man haft en lignende Sag med Dampmøllen i Toldbodgade, som ved alle Instanser var blevet dømt til at betale Erstatning for lignende Skade. Hvis Byraadet ikke vilde tage sig af Sagen, maatte denne gaa til Retten, hvilket imidlertid helst burde undgaas. Taleren vilde derfor anmode Byraadet om ikke at afvise Sagen, men henvise denne til enten Sundhedskommissionen eller Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Mulig kunde det saa lykkes at opnaa Forlig mellem de to Parter.

Jakob Jensen ansaa det for Hr. Mikael Johansens Spøg at foreslaa Sagen henvist til Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse. Der var meget andet end Maskiner, som bevirkede Rystelser, f. Eks. Lastautomobiler, saa man maatte forbyde adskilligt, hvis man helt vilde undgaa Rystelser. Det var fuldstændig rigtigt, at man burde have et Fabrikskvarter, men det var mærkeligt, at Hr. Mikael Johansen vilde tale derom, naar han dagligt agiterede imod, at Byen fik sine Forhold ordnet saaledes, at der kunde dannes et Fabrikskvarter. Et saadant kunde nemlig ikke skaffes, før Banegaardsforholdene var ordnet. Taleren henstillede at lade Fabrikkerne i Fred; thi uden dem var Byen ingen Ting. Der skulde foretages de Forholdsregler, der var mulige, men helt kunde Rystelser ikke undgaas.

N. Joh. Laursen havde fra Søndergade Erfaring for, at der var Forskel paa Dampmaskiner og Motorer. Taleren ønskede at vide, hvad Belysningsvæsenet havde foretaget sig for at hindre Ulemperne fra dets Motor. Det var blevet sagt, at naar man fik to Motorer, vilde den enes Bevægelser ophæve den andens, saaledes at det ikke blev saa slemt for de omboende. Rystelser fra Automobiler gik over igen, men Rystelser fra Motorer var stadige. Efter Oliemøllens Erklæring drejede det sig i dette Tilfælde om stødvise Rystelser med længere Mellemrum. Dette gjorde Ulemperne mindre. Det burde imidlertid undersøges, hvor store Ulemperne var.

Christensen oplyste, at det ikke drejede sig om egentlige Rystelser, men om Stød fra Presseerne. Disse Stød skyldtes, at Presseerne til Tider blev passet af uøvede Folk, som endda maatte betjene flere Presser. Dersom Fabrikken lod Folkene faa færre Presser at passe, vilde Ulemperne undgaas. Oliemøllen kørte ikke med Motorer, men med Dampmaskiner. Taleren henstillede at søge Forhandling med Fabrikken om at lade

Folkene faa færre Presser at passe. Rystelserne fra Elektricitetsværket var af en ganske anden Art, og der var næppe stor Grund til at klage over dem mere.

Mikael Johansen kunde ikke forstaa, at han skulde have modarbejdet, at Byen fik et Fabrikskvarter. Han havde modarbejdet, at Personbanegaarden blev flyttet, fordi han troede, at dens Flytning vilde skade Byen, men han havde ikke modarbejdet, at Banegaardsforholdene blev ordnet. Forøvrigt havde man Grund nok til Fabrikskvarterer baade Syd og Nord for Byen, saa man behøvede aldeles ikke at vente efter, at Banegaarden blev flyttet ned i Mølleengen. Det vilde være rigtigst at henvise Klagen til Sundhedskommissionen.

Jakob Jensen vilde anmode Hr. Mikael Johansen om at lægge Pres paa sine Partifæller i Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse for at faa dem til at stille Forslag om at indrette et Fabrikskvarter; Taleren skulde nok følge de Herrer, hvis de vilde gøre det.

Samuelson ansaa det for bedre at lade Stadsingeniøren undersøge Klagen end at henvise denne til Sundhedskommissionen.

Formanden kunde ikke indse, at Sundhedskommissionen havde noget med Sagen at gøre.

Det rigtigste vilde vel være at anmode Stadsingeniøren om at undersøge Sagen.

Jakob Jensen havde intet imod at sende Sagen til Stadsingeniøren, men vilde dog mene, at den hørte under Sundhedskommissionen.

Det vedtoges at anmode Stadsingeniøren om at undersøge Sagen.